

Není předpisu, který by stanovil, že rozhodnutí úřadů samosprávných jest opatřovati poučením o přípustnosti opravného prostředku, o lhůtě k jeho podání a o místě podacím. To přiznává sama stížnost.

Stížnost také souhlasí s názorem žal. úřadu, shodným s názorem druhé stolice, že zákon z 12. května 1896 č. 101 ř. z. o postupu při podávání opravných prostředků platí výlučně pro řízení před úřady politickými.

Přes to shledává nezákonnost, po případě vadnost řízení v tom, že v usnesení ob. úřadu z 13. března 1922 poučení o opravném prostředku chybělo, majíc za to, že udělení tohoto poučení je náležitost patřící k formální správnosti správního aktu, protože znalost předpisů o opravných prostředcích nemůže býti od strany žádána a u ní předpokládána. Názoru tomu nelze přisvědčiti.

Formální vadou řízení nemůže býti nedostatek právního poučení, když zákon takové poučení nepředpisuje.

Mínění, že by znalost předpisů o opravných prostředcích nemohla býti od strany žádána, jest právně mylné. § 99 zák. z 16. dubna 1864 č. 7 z. z. obsahuje předpis o lhůtě i místě podání pro opravné prostředky proti usnesením obecního zastupitelstva, zákon ten byl v zemském zákoníku náležitě vyhlášen, a dle § 2 o. z. o. nemůže se nikdo omlouvatí neznalostí zákona řádně vyhlášeného.

Není proto nezákonným a nezakládá ani podstatnou vadu řízení administrativního, nebyl-li výměr obecního úřadu, kterým byl st-l o usnesení obecního zastupitelstva vyrozuměn, opatřen poučením o opravném prostředku.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2431.

Státní občanství. — Administrativní řízení:
I. Na udělení čl. stát. občanství nemá strana podle § 30 o. z. o. právního nároku. — II. Není proto vadou, zamítl-li úřad žádost strany neudav důvodů.

(Nález ze dne 30. května 1923 č. 19.282/22.)

V ě c: Josef K. v Liberci proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Min. vnitra nař. výnosem nevyhovělo odvolání st-lovu proti rozhodnutí zsp-é v Brně z 5. května 1922, kterým byla zamítnuta žádost st-lova za udělení čl. státního občanství.

St-l a choť jeho narodili se dle spisů v N. na Moravě a měli do konce roku 1913 domovské právo ve svém rodišti a toliko k vůli dětem ucházeli se o domovskou příslušnost ve Vídni, kde nezletilí jejich synové se narodili, když st-l tam byl úředníkem všeobecného úřednického spolku.

Stížnost nařiká rozhodnutí žal. úřadu pro vadnost řízení, ježto ani min. ani zsp nevedla důvodů zamítavého rozhodnutí.

Nss stížnost neshledal důvodnou.

Žádost st-le o udělení čsl. státního občanství opírá se, jak st-l sám udává, o § 30 o. z. o., jehož platnost §em 3 ústavního zákona z 9. dubna 1920 č. 236 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství a práva domovského v republice čsl. byla zachována; dle cit. § 30 o. z. o. může cizinec politický úřad za propůjčení státního občanství požádati a úřad m ů ž e mu je propůjčit, zřetel maje k jeho jmění, k jeho způsobilosti k výdělku a k jeho mravnému chování.

Z tohoto ustanovení zákona vysvítá, že politickému úřadu je úplně ponecháno na vůli, chce-li žadateli státní občanství udělit či nikoli, a není úřad při své úvaze vázán zákonnou direktivou v tom či onom směru.

Když tedy zákon neobsahuje žádné ustanovení, z něhož by mohlo být odvozováno subjektivní právo strany na udělení čsl. státního občanství, nelze v zamítavém rozhodnutí žal. úřadu spatřovati zkrácení st-le v jeho subjektivním právu, proti kterému jedině by mohl si k nss-u dle § 2 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 stěžovati. Nemá-li pak strana vůbec práva na udělení čsl. státního občanství, nemůže si stěžovati ani do toho, že jí nebyly sděleny důvody zamítavého rozhodnutí.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2432.

Státní úředníci: Státnímu úředníku čsl. kategorie E na Slovensku, který dne 26. února 1919 nebyl kancelářským pomocníkem neb oficiantem, nýbrž župním kancelářským úředníkem, nelze při propočtení služební doby odečísti dobu 7 roků podle § 4 č. 2 vl. nař. č. 666/1920.

(Nález ze dne 30. května 1923 č. 9182.)

Věc: Martin Č. v L. proti ministerstvu s plnou mocí pro správu Slovenska (odb. rada Dr. Karel Ludwig) o propočítání služební doby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ministr pro Slov. propočítává ve smyslu zákona z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. nař. rozhodnutím z 16. ledna 1922 služební dobu st-le jako adjunkta politické správy dle lhůt časového postupu skupiny E, započel mu také nepřetržitou službu od 21. října 1894, v níž sloužil st-l do 31. prosince 1897 jako finanční dozorce, od 1. ledna 1898 do 12. ledna 1898 jako diurnista u sedrie, od 13. ledna 1898 do 28. února 1899 jako župní diurnista, od 1. března 1899 do 28. února 1909 jako župní kancelista, od 1. března 1909 do 31. prosince 1919 jako župní oficiál a od 1. ledna do 31. prosince 1920 ve státní kancelářské službě politické, avšak od jeho celkové doby služební odečetl mu po rozumu §u 4 č. 2 nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. a dle zákona z 18. února 1919 č. 89 Sb. dobu 7 roků, i zařadil ho dle zbývající služební doby 21 roků, 8 měsíců, 10 dnů do požitků 1. stupně VIII. hedn. třídy.